

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΩΝ ΧΟΖΕΒΙΤΩΝ

Τήν Τρίτην, 8ην/21ην Ἰανουαρίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ἁγίων Ἰωάννου καί Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν δι' ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας εἰς τήν Ἱεράν αὐτῶν Μονήν, τήν κειμένην ἐπί τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ χειμάρρου Χορράθ εἰς τήν πορείαν αὐτοῦ πρός τήν Νεκράν θάλασσαν, ὀλίγον πρό τῆς πόλεως τῆς Τεριχοῦς.

Οἱ ἐν λόγῳ τιμώμενοι ἅγιοι συνέβαλαν τά μέγιστα εἰς τήν ἀναγέννησιν τῆς μοναχικῆς ζωῆς ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ, ὁ μὲν Ἰωάννης ὡς πρῶην Ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης τόν 4ον μ.Χ. αἰῶνα, ὁ δέ Γεώργιος ἐκ Κύπρου, ὡς ἀνακαινίσας ἐκ τέφρας τήν Μονήν μετά τήν Περσικήν εἰσβολήν τοῦ 614 μ.Χ.

Τήν ἐορτήν ἐτίμησεν ὡς προεξάρχων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, τόν Ὅποιον ὑπεδέχθη ὁ ἀνακαινιστής καί καθηγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος προσφωνῶν ὡς ἔπεται:

“Ἰδρῶσι σεπτοῖς, καί αἵμασιν ἀθλήσεως

Δακρύων κρουνοῖς, τῆς θείας κατανύξεως,

Χοζεβῖται Ἅγιοι, οἱ τήν ἔρημον, πόλιν ποιήσαντες,

ἐν παρρησίᾳ εὔξασθε Χριστῷ, ταῖς θεαῖς δωρεαῖς

ἡμᾶς πλουτίζοντες.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Πανηγυρίζομεν σήμερον τοὺς Ἁγίους Κτίτορας τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Λαύρας τοῦ Χοζεβᾶ, οἱ ὅποιοι πιστῶς ἠκολούθησαν εἰς τόν βίον των, ὅσα ὁ ἐν Ἁγίοις Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναφέρει εἰς τήν ἀρχήν τοῦ λόγου του περί κατανύξεως καί ὑπομονῆς:

“Σᾶς παρακαλῶ ἀδελφοί μου, ὄχι μόνον ἀπό τά παρόντα νά πιστεύετε εἰς τήν πρόνοιαν τοῦ θεοῦ, ἀλλά καί ἀπό τά μέλλοντα. Τά μὲν παρόντα δηλαδή εἶναι ἀγών καί σκάμματα καί στάδιον· τά μέλλοντα ὅμως εἶναι ἔπαθλα καί στέφανοι καί βραβεῖα. Ὅπως λοιπόν ὁ ἀθλητής, ὅταν εὐρίσκεται μέσα εἰς τόν στίβον εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἀγωνίζεται ἐναντίον τοῦ ἰδρῶτος καί τῆς σκόνης καί τοῦ μεγάλου καύσωνος καί ἐναντίον τῶν κόπων καί τῶν ταλαιπωριῶν, ἔτσι καί ὁ δίκαιος ἐδῶ εἰς τήν παροῦσαν ζωὴν εἶναι ἀνάγκη νά ὑπομένῃ πολλά, καί ὅλα νά τά ὑποφέρῃ μέ γενναιότητα, ἐάν ἐπιθυμῇ νά ἀνέλθῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καί νά λάβῃ ἐκεῖ τήν ἀνταμοιβήν τῶν κόπων του”.

Διὰ τῆς ἀγίας ὑπομονῆς, περί τῆς ὁποίας ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος λέγει: «ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονὴ δοκιμὴν», (Ρωμ. 5,4), ἐκέρδισαν τήν μάχην κατὰ τῶν παθῶν, ἐπέτυχαν τήν κάθαρσιν καί τήν ἀπάθειαν, ἐνίκησαν

τόν κόσμον καί τήν έκκοσμίκευσιν!

Μά καί έθεράπευσαν, διά τῆς έν Χριστῷ αγάπης, τήν όποίαν άφθονον εἶχον, τάς «πληγάς» τῶν συνανθρώπων, τῶν συνασκητῶν, ύποτακτικῶν καί πολυπληθῶν προσκυνητῶν! Ἡ αγάπη πρός τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, διοχετευθεῖσα προς τόν πλησίον, άκόπως διηκόνησε καί δασιλιῶς έπαρηγόρησε τάς χρείας τῶν συνανθρώπων.

Τούς ήρωας τούτους τῆς ύπομονῆς, τῆς θαυμαστῆς ύπερλόγου άσκήσεως καί - πρωτίστως- τῆς αγάπης πρός τόν Χριστόν καί τόν άνθρωπον, θά έορτάσωμεν καί πάλιν δι' ιερᾶς Παννυχίδος.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ὡς εὔ παρέστητε!”

Ὁ Μακαριώτατος προεξήρξε καί τῆς όλονυκτίου άκολουθίας καί λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου καί Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιμανδριτῶν καί Ἱερέων άλλων έκκλησιῶν, ψαλλόντων Ἱεροψαλτῶν έξ Ἑλλάδος, τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Ἰλίου κ. Λεωνίδα Δούκα, τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Πειραιῶς κ. Γρηγορίου Ζάρκου, τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς κ. Χρήστου Σταύρου καί τοῦ Λαμπαδαρίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Φανερωμένης Χολαργοῦ Ἀττικῆς κ. Θανασούλη Διονυσίου.

Πρός τό εὐλαβές έκκλησίασμα τοῦτο έκκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος έλληνιστί ὡς έπεται:

“Ὅσοι εἰς Χριστόν έβαπτίσθητε, Χριστόν ένεδύσασθε”(Γαλ. 3,27), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἀγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Ἄγιοι Πατέρες καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον ή ιερά Μονή τοῦ Χοζεβᾶ, μέρος οὔσα τῆς περιχώρου τοῦ Ἰορδάνου, συνήγαγε πάντα ήμᾶς, ἵνα τιμήσωμεν δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς τήν μνήμην τοῦ όσίου Πατρός ήμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Σήμερον ή Μονή τοῦ Χοζεβᾶ μετά τῶν όσίων καί άγίων τέκνων αὐτῆς καί δή τοῦ όσίου Πατρός ήμῶν Γεωργίου, άγάλλεται καί εὐφραίνεται, διότι τῇ θεία έπιφανεία τοῦ Σωτῆρος ήμῶν Χριστοῦ έν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, τό γένος τῶν ανθρώπων τοῦ σκότους έλυτρώθη καί τῷ φωτί τῆς θεογνωσίας κατηυγάσθη.

Αὐτοῦ άκριβῶς τοῦ φωτός τῆς θεογνωσίας, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, έγένετο κοινωνός καί μέτοχος ὁ Ὅσιος Πατήρ ήμῶν Γεώργιος διά τῆς στερεμνίου άσκήσεως αὐτοῦ έν τῇ έρήμῳ τοῦ Χοζεβᾶ, τῇ άποτελούσῃ τήν προέκτασιν τῆς έρήμου τοῦ Ἰορδάνου, ένθα ὁ Ἄγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής έκκήρυσε λέγων: “μετανοεῖτε, ήγγικεν γάρ ή βασιλεία τῶν οὐρανῶν” (Ματθ. 3,2). “Εγώ μέν βαπτίζω ύμᾶς έν ύδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δέ όπίσω μου έρχόμενος ισχυρότερός μου έστίν, οὔ οὐκ εἰμί ικανός τά ύποδήματα βαστάσαι· αὐτός ύμᾶς βαπτίσει έν Πνεύματι Ἀγίῳ καί πυρί”.

Ὁ δὲ βαπτίσας ἐν Πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ αὐτόν τοῦτον τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, “ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον” (Ἰωάν. 1,9).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ κατὰ φύσιν φῶς, οἱ δὲ Ἅγιοι χάριτι ἔσχον τὸ φῶς, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: “οὐσιωδῶς ἐστὶ φῶς ὁ Χριστὸς οὐ μεθέξει τῆ κατὰ χάριν τοῦτο ὑπάρχων”.

Τῆς κατὰ μέθεξιν ταύτης χάριτος ἀνεδείχθη ὄντως θεομακάριστος πατὴρ ἡμῶν Γεώργιος ὡς ἐναργέστατα ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς λέγων: “Ἡρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον ἔνδοξε Γεώργιε, σκότους τοῦ βίου ρυσθείς· καὶ τῷ Παντοκράτορι, καὶ τρισηλίῳ φωτὶ παρίστασαι μετὰ τῶν ἄνω τάξεων καὶ τῆς ἐκεῖθεν τρυφῆς πεμπομένης λάμπει καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε”.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τιμᾷ καὶ γεραίρει τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων αὐτῆς, διότι οὗτοι φρυκτωροῦσιν, τούτέστιν καταλάμπουσι καὶ φωτίζουσι διὰ τῆς θείας μεθεκτικῆς χάριτος αὐτῶν πάντας τοὺς βαπτισθέντας καὶ ἐνεδυσάμενους τὸν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· “φῶς ἐκ φωτός Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο”.

Ὀντως ἀδελφοί μου, “θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ” (Ψαλμ. 67,36) καὶ θαυμαστά τὰ μαρτύρια αὐτοῦ (118,129), ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ νέφος τῶν ὁσίων καὶ Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας συνιστοῦν τοὺς πολίτας τοὺς ἀπολαμβάνοντας τὴν θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: “Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει”, (Φιλιπ. 3,20).

Τοιοῦτος πολίτης, δηλονότι τοῦ οὐρανοῦ πολιτεύματος ἀνεδείχθη ὁ σήμερον ἐορταζόμενος ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Γεώργιος, ὁ ὁποῖος ἐγεώργησε τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, Χοζεβᾶ μεταβάλλων τὴν πέτραν αὐτῆς εἰς ἁγιοπνευματικὴν πηγὴν, ἐκ τῆς ὁποίας πλειὰς Ἀγίων ὡς οἱ ὄσιοι Ἰωάννης καὶ Παῦλος: “ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστὸς”, (Α΄ Κορ. 10,4).

Ἐκ τῆς πνευματικῆς ἀκολουθούσης ταύτης πέτρας, ἔπινον οἱ ἅγιοι καὶ δίκαιοι θεοπάτορες Ἰσακίμ καὶ Ἄννα, ἐξ ὧν ἐτέχθη ἡ Θεόπαις καὶ ὑπερευλογημένη θεοτόκος καὶ ἀειπάρθενος Μαρία, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου βαπτισθεὶς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐκ τῆς πνευματικῆς ταύτης πέτρας καλούμεθα διὰ τῶν ἱκεσιῶν τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Χοζεβιτῶν καὶ δὴ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἵνα πίνωμεν τὸ αὐτὸ πνευματικὸν πόμα. Μετὰ δὲ τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν: “τὸ φωτιστικὸν καὶ φωτίζον τοὺς ἀνθρώπους φῶς αὐτολαμπές, σύ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμπας, φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου, ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστέ, κράζει σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι”.

Τὴν ὀλονύκτιον κατανυκτικὴν ἐορτὴν ἠκολούθησε τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Κωνσταντίνου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας